

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola LXIV. Gregorii Papae I. Ad Narsem Patricivm. De Ioanne episcopo, qui apostolicae sedis Canones contemnebat, & causa presbyterorum eius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

eloquii vigilanter ingenium reducit. Sic quippe necesse est, vt si illa omnimodo caueri non possint, ista non omnimodo postponantur. Sed per omnipotentem Dominum rogo, mihi in tantis tribulationum fluctibus laboranti tende orationis manum, vt ex vestra intercessione ad summa releuer, qui culparum mearum pondere ad profundum premor. Imperatorem vero Persarum etsi non fuisse conuersum doleo, vos tamen ei Christianam fidem prædicasse omnimodo exulto, quia etsi ille ad lucem venire non meruit, vestra tamen sanctitas prædicationis suæ præmium habebit. Nam & Æthiops in balneum niger intrat, & niger egreditur, sed tamen balneator nummos accipit. De Mauricio autem bene dicitis, vt in actione eius ab umbra statuam cognoscam, id est, in minimis maiora perpendam. In hoc tamen ei credimus, quia eius nobis animam sacramenta & obsides ligant.

EPISTOLA LXIV.
GREGORII PAPÆ I.

AD NARSEM PATRICIUM.

De Ioanne episcopo, qui apostolicæ sedis Canones contemnebat, & causa presbyterorum eius.

Gregorius Narfi patricio.

MVLTA mihi dulcissima caritas vestra per epistolas suas in bonæ operationis laudibus est locuta, ad quæ omnia breuiter ego respondeo: *Nolite me vocare Noemi, id est ^{Ruth 1.} pulcrum: sed vocate me Mara, id est amarum, quia amaritudine plenus sum.* De causa vero presbyterorum, quæ cum fratre meo & coepiscopo viro reuerendissimo Ioanne patriarcha agitur, ipsum puto aduersarium patimur, quem asseris velle Canones custodire. Caritati autem tuæ breuiter fateor, quia omni virtute & omni pondere eandem causam, auxiliante omnipotente Deo, exigere paratus sum. In qua si videro sedis apostolicæ Canones non seruari, dabit omnipotens Deus quid contra contemptores eius faciam. Quod autem scripsit mihi caritas vestra, vt filio meo domino Theodoro archiatro & expræfecto pro vobis gratias agerem, feci: & quantum potui vos commendare minime cessauit. Peto autem mihi ignoscas, quod epistolis tuis

sub breuitate respondeo: quia tantis tribulationibus premor, vt mihi neque legere, neque per epistolas multa loqui liceat. Hoc solum tibi breuiter dico: *Quia oblitus sum manducare panem meum, a voce gemitus mei.* Omnes qui vobiscum sunt, mea peto vice saluari. Domnæ Dominicæ salutes meas dicite: cui minime respondi, quia cum sit Latina, Græce mihi scripsit.

Psal. 101.

EPISTOLA LXV.

GREGORII PAPÆ I.

AD THEODORVM MEDICVM.

Conqueritur de iniusta lege imperatoris, ne milites conuertantur in monasterio.

Gregorius Theodoro medico, &c.

*Iuo par. 10.
cap. 119.
Ioan. diac.
lib. 3. c. 49.*

QVANTA bona omnipotentis Dei & serenissimi domini mei imperatoris habeam, lingua mea non sufficit explere. Pro quibus bonis quid est meum retribuere, nisi eorum vestigia pure amare? Peccatis autem meis facientibus, ex quorum suggestionem vel consilio, nescio an vestro, transacto anno talem in republica sua legem protulit, vt quisquis eum pure amat, flere vehementer debeat. Ad quam legem tunc respondere non potui, quia ægrotus fui. Modo autem eidem domino aliqua suggesti. Præcepit enim vt nullus qui actionem publicam egit, nullus qui officio, vel manu signatus, vel inter milites fuit habitus, ei in monasterio conuerti liceat, nisi forte si militia eius fuerit expleta. Quam legem primum, sicut ii dicunt qui leges veteres nouerunt, Iulianus protulit, de quo scimus omnes quantum Deo aduersus fuerit. Quod si ideo serenissimus dominus noster fecit, quia forte multi milites conuertebantur, & exercitus decrescebat, numquid per virtutem militum subiugauit ei omnipotens Deus imperium Persarum? Numquid non solæ lacrymæ illius auditæ sunt, & eo ordine quem ipse nesciuit, eius imperio Persarum regnum subdidit? Valde autem mihi durum videtur, vt ab eius seruitio milites suos prohibeat, qui ei & omnia tribuit, & dominari eum non solum militibus, sed etiam sacerdotibus concessit. Numquid si intentio est seruandarum rerum, non poterant ea ipsa monasteria, quæ milites